

1919-09-05

AFSENDER

Otto Holmdahl

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 148 nr. 1

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 148 Nr. 1

Lund den 6 september 1919.

Kära Färbro!

Ljusstarkt tack för besöket idag och för mitt besök hos Färbro
i lördags.

Jag förväntar mig icke öfver att Färbro stannade i oklar-
het öfver hvad jag åsyftade med min förfrågan om dom-
kyrkan. Gärntill var jag själf skulden, ty min fram-
ställning blef jag beklagas det - en svårta oklar. Jag
är emellertid tackbar för att Färbro om gifvit mig
enledning afhjälpa detta.

Sammanslaget är följande: Jag och några
vänner ha ofta tänkt på och talat om att den gamla
frågan om den konstvärde utomkyrkan af vår
domkyrka inre icke skulle kunna lösas bättre än
om den lades helt i Färbros hand. Ti hafva vi sevärdigen
ingen befogenhet eller orsak att väcka förslag här om,
än om min åre att genomdrifva det. Men vid samtal
med domkyrkosrådet - den myndighet som näs-
tast har att väcka och behandla ett dylikt förslag -

ordförande domprosten Pfannenstül har jag förman-
nit, att det samtycket finnes resonnans för denna
lanke, och jag har dessutom fått veta, att man tänkt
taga upp denna fråga i höst inom domkyrkorådet.

När jag nu passerade Köpenhamn i lördags, var
jag i sällskap med domprosten Pfannenstül, och när
han fick höra, att jag tänkte uppsöka Farbror, så
uppmånade han mig att under hand höra mig
för hos Farbror, om det finnes utsikter till att Farbror
kunde och ville åtaga sig saken, om en dylike begär an-
komme att framställas. Det var ju värdefullt för
honom att få veta något härom redan innan frågan
väcktes och behandlades i domkyrkorådet. Vände
det sig, att Farbror icke kunde åtaga sig saken -
vare sig det om värde domkyrkans utömpning i dess
Målhet eller blott t. v. absiden - så skulle det ju (gagna)
något att nu väcka förslag därom.

Detta var förutsättningarna för mitt samtal
med Farbror härom. Som jag framhöll var det
en rent privat förhånds-fråga. Af bl. a. de
rationella skäl, som Farbrors själ påpekar i brevet,
kan det ju mer än väl tänkas, att myndigheterna
icke skulle bifalla förslaget. Och även om det
skulle gå igenom i domkyrkorådet, kan det naturligtvis
bifallas hos Kongl. Maj: t, det det måste här
skjutas. Men som sagde, trots att saken än-
nu står så helt i det ovissa, ville domprosten, innan

han började sin aktion i frågan inom domkapitelrådet,
passa på tillfällen att under hand förhöra sig hos Farbror
om en hemställan i saken kunde tänkas falla väl ut.

Min uppfattning af mitt samtal med Farbror
blef om dens, att det, såvitt Farbrors tid är främät var
strängt upptagen, icke vore alldeles utskickligt att från svenskt
håll komma med en dylik begäran. Jag tyckte mig för-
stå att en eventuell kallelse att smycka Nordens gamla
metropol skulle bli för Farbror för stark. Och jag afsände
därför icke den prösten från att fullfölja sin tanke.

Har jag uppfattat Farbror felaktigt vore jag tacksam
för en rättelse. Jag vill påpeka, att jag naturligtvis icke
framtållt saken så som om Farbror på något sätt
bundit sig eller gifvit något löfte. Skulle förfrågan i
sinna tid komma från officiellt svenskt håll, står
det naturligtvis Farbror lika öppet, som om samtalet
mellan oss i denna sak aldrig ägt rum, att svara
både ja och nej.

Jag är mycket tacksam för Farbrors vänliga
erbjudande att resa till Lund. Men huru roligt det
skulle vara att få ett besök af Farbror, så ligger alltså
hela frågan på ett så förberedande och visat stadium,
att det icke skulle vinnas någonting därmed.

För denna sak i dess omvarande läge bör Farbror
alltså icke besvara sig med en hitresa. — Allt bear-
ja till vidare på om de svenska myndigheterna
komma att besluta sig för att hänskjuta

4.

frågan i någon form till Fabelius. Äfven om vi här,
som talat om och intressat oss för saken - dock pröfven
inbeträffad - icke anse att de nationella synpunk-
terna i detta fullt bösa tillmätas någon betydelse, kan
jag omdömet här om vara ett annat på högre ort.
För närvarande torde det knappast finnas någon
svensk konstnär som vore villig en så stor uppgift.
Därom vågar jag dock icke häpa någon öfvermåttig
mening.

Alltmoget, Fabelius bör naturligtvis under sådana
förhållanden icke offera någon tid eller omsorg
åt denna sak, försän en dylik officiell hänvändelse
skett. Och kommer den att göras, blir det säkerligen
icke försän tidigt under nästa års lopp.

Jag behöfver jag icke tillägga att om Fabelius
om några af de ömra ritte i höst göra ett besök
i Lund, alldeles oafsedt denna fråga, så skulle
det mycket glädja mig och min bröder.

Med hjärtliga hälsningar till Fabelius och
Famntjen!

Kjien Otto
Docent

Om de me...